

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Oboer/11/2022                 |
| Identifikačné číslo spisu: | 7913209827                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 20.10.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Miroslava Janečková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:7913209827.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v exekučnej veci oprávnenej BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpenej verita, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnému I. L., narodenému XX. T. XXXX, bytom N. č. XXX, o vymoženie 2.615,02 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2Er/804/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoE/154/2013-35 z 10. februára 2014, takto

### rozhodol:

I. V konaní p o k r a č u j e s právnym nástupcom oprávnenej BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

II. Dovolanie o d m i e t a.

III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1 Okresný súd Trebišov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 2Er/804/2013-23 z 12. septembra 2013 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. Vychádzal zo zistenia, že právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere, ktorú s povinným uzavrela Poštová banka, a.s. (ako právny predchodca oprávnenej), majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Súčasťou uvedenej spotrebiteľskej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“), ktoré v článku 10.2.2 upravili spôsob riešenia prípadných sporov v konaní pred rozhodcovským súdom (rozhodcovskú doložku). Podľa názoru súdu prvej inštancie, dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve bolo neprijateľnou zmluvnou podmienkou, neplatnou podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Argumentoval tým, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádzal v znevýhodnenom postavení, pokiaľ išlo o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň

informovanosti a táto situácia ho viedla k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Ani v posudzovanom prípade nemal povinný možnosť ovplyvniť obsah predmetnej zmluvy, keďže jej súčasťou boli VOP a obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Podľa názoru súdu prvej inštancie, rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol predmetný exekučný titul, sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán, keďže rozhodcovská doložka nebola platne dojednaná. Zároveň znenie rozhodcovskej doložky uvedené vo VOP bolo v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, teda podmienkou od počiatku neplatnou podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. januára 2008. Súd prvej inštancie uzavrel, že v dôsledku uvedeného, rozhodcovský rozsudok vydaný v danom konaní nemohol byť spôsobilým exekučným titulom.

2 Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 4CoE/154/2013-35 z 10. februára 2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. mája 2014 (ďalej aj „OSP“). Odvolací súd uviedol, že v danej veci nerozhodol rozhodcovský súd, ktorý by k tomu bol oprávnený. Z dôvodu neplatného uzavretia rozhodcovskej doložky rozhodcovský súd nebol oprávnený vo veci konať a vydať predmetný rozhodcovský rozsudok, a preto exekučný titul nebol vydaný orgánom na to oprávneným. Uvedená skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorá bráni vykonaniu exekúcie na jeho základe. K otázke prípustnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku exekučným súdom odvolací súd uviedol, že zo znení ustanovení § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení a ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v platnom znení vyplýva, že exekučný súd je oprávnený a povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, berúc pritom do úvahy vzťah výroku rozhodnutia, jeho odôvodnenia a zmluvy, na základe ktorej rozhodcovský súd nárok oprávneného posudzoval. Postup súdu prvej inštancie pri preskúmaní rozhodcovskej doložky bol preto súladný so zákonom. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Zakomponovanie rozhodcovskej doložky do predtlaču podmienok úveru, resp. zmluvy o úvere nedáva klientom možnosť na výber, teda prípadného odmietnutia rozhodcovského konania. Na dôvazok dodal, že nie je možné súhlasiť s oprávnenou, že v predmetnej veci išlo o naplnenie ust. § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. Citované ustanovenie vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. V danom prípade sa návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy nachádzal len v nepodpísaných a dátumom neoznačených VOP, ktoré nespĺňali podmienku určitosti návrhu na uzavretie zmluvy, ani podmienku prijatia návrhu zo strany spotrebiteľa. Uvedená rozhodcovská doložka preto podľa odvolacieho súdu nebola ani návrhom na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona o bankách v spojení s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

3 Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo alternatívne zrušiť obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ OSP), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ OSP), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ OSP), d/ odňali oprávnenej možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP).

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie oprávnenej bolo dané na poštovú prepravu 4. marca 2014. Dňa 1. júla

2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP). S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (§ 470 ods. 4 CSP), z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I zistil, že oprávnená PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 bola k 9. augustu 2017 vymazaná z obchodného registra a jej právnym nástupcom je obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

6 Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. V zmysle citovaného ustanovenia § 64 CSP, ktoré je podľa § 438 ods. 1 CSP primerane aplikovateľné aj v dovolacom konaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom oprávnenej, ktorým je obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

7 Po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, dovolací súd následne bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

8 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania oprávnenej (ďalej aj „dovolatelky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. mája 2014, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď oprávnená toto dovolanie podala. S prihliadnutím na dátum podania dovolania (4. marca 2014) dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania oprávnenej neaplikoval ustanovenia novely Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015, konkrétne ustanovenie § 237 ods. 2 OSP, podľa ktorého dovolanie podľa § 237 ods. 1 OSP nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku. Dovolací súd napriek absencii prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015, v zmysle ktorého by právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti predmetnej novely, mali ostať zachované, považoval tento svoj postup za súladný s ochranou legitímnych očakávaní dovolateľky (ako súčasti práva na spravodlivý proces), že spôsob prejednávania jej dovolania sa bude riadiť právnou úpravou platnou v čase začatia dovolacieho konania.

9 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/194/2013, 1Oboer/179/2014, 1Oboer/187/2014, 1Oboer/217/2014 a 1Oboer/231/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

10 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (§ 237 písm. a/, d/, e/, f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ustanovenia § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447

písm. c/ CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11 Povinnému ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 72/2018).

12 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.